

Bemærkninger til Prøveturen

Mht. kørslen skal § 252 diskuteres. Kørslen er udslag af grov kådhed og volder nærliggende fare for Anders og Simons liv. Holger er under 15 år og kan derfor ikke straffes, jf. strfl. § 15. Det skal diskuteres, om Stefan overtræder § 252 ved at overlade bilen til Holger og falde i søvn. Her bliver det afgørende en diskussion af forsættet. Ud fra opgaveteksten er der tale om enten sandsynligheds- eller eventualitetsforsæt. Færdselsloven er ikke pensum.

Det skal overvejes, om Stefan kan straffes for overtrædelse af § 249 mht. skaderne på Holger. Det bør diskuteres om skaderne er påregnelige. Stefans adfærd er klart uagtsom, men det kan diskuteres, om der er tale om ”betydelig skade”, jf. Kommenteret straffelov, Spec. Del, s. 642. Ukomplerede benbrud er ikke omfattet af bestemmelsen, men det forhold, at Stefan kan se, at benet er brækket, kunne tale for, at der er tale om et kompliceret brud. Argumentationen, herunder ved inddragelse af praksis, er afgørende.

Stefan forlader stedet, og § 250, 2. led skal diskuteres. Holger er i Stefans varetægt, men det kan diskuteres, om Holgers tilstand er ”hjælpeløs”. Argumentationen er afgørende, men det har ingen betydning, at tilstanden er selvforskyldt, jf. Kommenteret straffelov, spec. Del, s. 465.

Stefan ringer til politiet, og anmelder bilen stjålet. Forholdet er omfattet af § 165. Der er ikke i opgaveteksten holderpunkter for, at Stefan herved har forsæt til at en anden bliver sigtet, jf. § 164. Da der ikke er oplysninger om forsikringsforhold, er der ikke tale om forsikringsbedrageri, jf. § 279. Det vil ikke være en fejl, hvis bestemmelsen ikke nævnes.

Det fremgår af opgaveteksten, at Anders og Simon også forlader ulykkesstedet. § 253 skal diskuteres, herunder særligt stk. 1, nr. 2, 2. pkt. Ud fra opgaveteksten er bestemmelsen ikke objektivt realiseret, men det skal overvejes, om Anders og Simon kan straffes for forsøg. Det skal diskuteres, om de har forsæt til, at der er hjælpeløse personer i bilen. Argumentationen er afgørende. Den gode besvarelse inddrager betydningen af, at de begge umiddelbart før, var ved at blive kørt ned.

Mht. Wolt-buddet skal Simon straffes for bedrageri, jf. § 279. Det kan overvejes, om der i stedet for er tale om ulovlig omgang med hittegodt, jf. § 277, henset til den tilfældige karakter. Det skal diskuteres om Anders kan straffes for medvirken. Ud fra opgaveteksten er der ikke tale om en forudgående aftale. Det kan dog diskuteres om Anders’ passivitet kan tages som en udtryk for en tilskyndelse. Dette er nok ikke tilfældet, men argumentationen er afgørende.

Anders river posen ud af hånden på Simon så han vælter. Her skal diskuteres røveri, jf. § 288, stk. 1 og ulovlig tvang, jf. § 260. Hvis den studerende, ud fra en overbevisende argumentation anvender § 260, skal det overvejes, om der skal straffes i sammenstød med § 290.

Simon ender med at dø af skaderne pga. faldet, og § 237 og § 244 skal diskuteres. Den subjektive skyld er afgørende. § 246 skal afvises, da volden ikke er kvalificeret. § 244 er indeholdt i røveriforholdet, og der foreligger ikke drabsforsæt på tidspunktet for faldet. Hvis den studerende når frem til at, der ikke er forsæt til skaden, skal § 241 og § 253 diskuteres. § 250 kan diskuteres, men finder ikke anvendelse. Selvom der er en særlig forbindelse mellem Anders og Simon, så har forløbet været for kortvarigt til, at der er tale om en varetægtssituation, ligesom der ikke er påbegyndt hjælp eller pleje. Se Komm. Strfl., Spec. Del, s. 465 f. Den gode besvarelse kan dog overveje, om den særlige forbindelse betyder, at der kan statuere drab ud fra passivitetsbetragtninger.

Det fremgår, at Anders sætter ild på lejligheden. Forholdet er objektivt omfattet af § 180, ift. Simon og ifht. de øvrige lejligheder. Tilbagetræden fra forsøg skal dog diskuteres, jf. § 22. Der er tale om et mislykket forsøg på tilbagetræden og Anders skal straffes for § 180. Evt. sammenstød mellem § 237/246/241/253 og § 180 bør diskuteres.

Det skal diskuteres om, Natasha kan straffes for medvirken til § 237 eller § 180. Den gode besvarelse inddrager "Køleboksdømmen", U 2002.1518 H. Ud fra opgaveteksten har Natasha ikke en tilstrækkelig tilknytning til farens opståen til, at hun vil kunne straffes for medvirken ved sin passivitet. Den gode besvarelse vil dog overveje om hun aktivt medvirker til drab eller § 180, ved at forhindre, at Anders tilkalder hjælp.

Afhøringsrapporten vil kunne dokumenteres under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 271, stk. 4, men må ikke være det eneste væsentlige bevis. Se Straffesagens gang, s. 218.

Bemærkninger til “Julegaven”

Den falske ring

Såfremt den studerende drøfter kopien af ringen irt. til T, vil det være en klar fejl at statuere bedrageri. Der er tale om en gave, der blot ikke har så høj værdi, som hun tror.

I forretningen

Det skal diskuteres, hvorvidt der er tale om tyveri, bedrageri eller røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2. Mest taler for, at der indledningsvis begås et (trick)tyveri over for ekspedienten ifm. hans opmærksomhed afledes. Tyveriet overgår dernæst til røveri efter § 288, stk. 1, nr. 2.

Det er efter omstændighederne ikke forkert at statuere bedrageri over for ekspedienten, men den studerende skal så drøfte, hvorvidt der herefter er hjemmel til stk. 1, nr. 2-røveri. Dette er efter ordlyden tvivlsomt. Den studerende bør i sammenhæng hermed drøfte, hvorvidt bedrageriet kan henføres under § 286, stk. 2.

Der er næppe grundlag for at statuere, at T medvirker til det indledende tyveri/bedrageri, men det skal drøftes, om T medvirker til røveriet.

Bilen

Den studerende skal diskutere, om der er tale om røveri eller brugstyveri i kombination med tvang og trusler efter § 260 og § 266. Den sidste løsning er den rigtige, da der ikke er holdepunkter for, at de vil tilegne sig bilen. Også her skal det diskuteres, om T er medvirkende til gerningen, hvilket hun er.

Fare og død

Hans kørsel på gågaden er åbenlyst overtrædelse af straffelovens § 252. Der er konkret fare, og det må stå ham helt klart.

Det vil nok være anstrengt at gøre J ansvarlig for § 252 overfor T, men det kan og bør diskuteres, hvorvidt hun medvirker til J's vanvidskørsel.

Det skal drøftes, om J overtræder § 241 i forhold til T's død.

Lægejournalen

Den studerende skal komme ind på edition i sammenhæng med retsplejelovens § 170, stk. 2.